

Krutá matka

Asonance

1. Ve městě každý snad tu dívku znal,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
kovářův syn si ji namlouval,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
2. Šest dlouhých let si dívku namlouval,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
až sedmý rok Bůh jim dítě dal,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
3. V ten den, kdy dítě uvidělo svět,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
tu matka v domě ho skryla hned,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
4. Čekala do tmy, než se skončí den,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
a tajně vyšla s děťátkem ven,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
5. Svůj ostrý nůž ze šátku vytáhla,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
nevinné srdce mu probodla,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
6. Pak ze svých rukou krev si omyla,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
a v temném lese hrob vykopala,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
7. Svým černým šátkem dítě svázala,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
v hrobě chladném hlínou přikryla,
8. Když kolem chrámu šla na druhý den,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
překrásné dítě spatřila v něm,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
9. "Děťátko krásné, kéž bych tě měla,"
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
"do hedvábí bych tě oblékla,"
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
10. "Ach, matko má, vždyť jsem bylo tvé,"
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
"však nedalas' mo moc lásky své,"
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
11. "Jen chladná hlína je kolébkou mou,"
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
"a nad sebou mám trávu zelenou,"
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
12. "Má matko krutá, pro svůj hrozný čin,"
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
"poneseš trest ze svých těžkých vin,"
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
13. Nešťastná dívko, jestli vůbec víš,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,

do zahrad ráje nikdy nevstoupíš,
dábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
14. Za bránou pekel věčný oheň plá,
hřbitovní zdi slunce prosvítá,
tam věčně hořet má duše tvá,